

[Jens Frandsen.]

mængder af fisk besluttede mændene bag denne virksomhed at oprette et kutterrederi-aktieselskab. Aktiekapitalen, 200.000 kr., var fuldt indbetalt, heraf 65.000 kr. fordelt på 43 grønlændere og danskere bosat i Grønland.

Rederiet bestilte to 20 t kuttere og søgte erhvervsstøtteudvalget for Grønland om lån til finansiering. Det blev afslået — ifølge mine oplysninger i juni måned i år — med den begrundelse, at man fandt dem uegnede til det angivne formål.

Rederiaktieselskabet blev herefter opløst.

Siden er kutterne solgt og efter de oplysninger, jeg har fået, til brug for fiskeri i og ved Grønland. Erhvervsstøtteudvalget står bag købene og yder lån på 90 pct. af kutternes værdi.

Jeg finder, at det var et betydeligt privat initiativ, som kunne medvirke til styrkelse af fiskerierhvervet i Grønland, der herved blev kvalt.

Selskabet ville sende erfarne danske skipper med bådene. De skulle fiske i de rige fiskeområder, oplære grønlændere i trawlfiskeri og hjembringe råvarer til styrkelse af den grønlandske fiskeindustri.

Jeg tror, at et sådant initiativ, som havde betydelig interesse fra grønlænderes side, og som støttedes stærkt af færinger og danskere, på en god måde ville medvirke til den sundeste udvikling i Grønland. Den af erhvervsstøtteudvalget for mig kendte begrundelse finder jeg ikke tilfredsstillende, så meget mere som skibene siden er solgt — med støtteudvalgets medvirken — til samme formål, som rederiaktieselskabet ville bruge dem til.

Jeg kan ikke kritisere den nu skete disposition, men mener, at der er sket en forskelsbehandling, såfremt der ikke findes andre begrundelser end dem, jeg er bekendt med, og som fremgår af en omtale i Vendsyssel Tidende den 28. august d. å.

Derfor ønsker jeg den højtærede ministers besvarelse af det stillede spørgsmål.

Minister for Grønland *Carl P. Jensens* svar (10. september 1965):

I de senere år er det gentagne gange af udvalg, der har arbejdet med spørgsmålet om de fremtidige kutterstørrelser i Grønland, udtalt, at man især i området mellem Frederikshåb og Holsteinsborg, det såkaldte åbentvandsområde, burde tilstræbe en hurtig overgang til kuttere egnede til søgænde helårsfiskeri.

Grønlandsudvalget af 1960 har således i sin i 1964 afgivne betænkning på side 97 udtalt:

„Målet må være, at der til industrianlæg i åbentvandsområdet kun benyttes bådmateriel, der kan drive helårsfiskeri“.

På denne baggrund har samarbejdsudvalget vedrørende fiskerierhvervet i Grønland, der består af repræsentanter for Sammenlutningen af Fiskere og Fangere i Grønland, den kgl. grønlandske handel, Grønlands landsråd og erhvervsstøtteudvalget, i april 1965 anbefalet, at der i de nærmeste år kun bygges fartøjer til åbentvandsområdet, som er store nok til at drive egentligt helårsfiskeri, hvilket udvalget mener kræver fartøjer på mindst 40 t.

Erhvervsstøtteudvalget tiltrådte dette synspunkt i maj 1965 og anbefalede, at der med øjeblikkelig virkning gennemførtes en ændring i udvalgets lånepolitik, således at de fordelagtige erhvervsstøttelån i åbentvandsområdet fremover kun skulle gives til kuttere på mindst 40 t. For ikke at skuffe berettigede forventninger hos en række grønlandske lånsøgere til 16 og 20 t kuttere, som allerede havde indgivet ansøgning og deponeret „eget indskud“ i 1964 og begyndelsen af 1965 — før samarbejdsudvalgets udtalelse forelå — blev det dog efter forhandling med ministeriet for Grønland afgjort, at disse burde imødekommes som et overgangsfænomen til den nye ordning, der for åbentvandsområdets vedkommende går ud på, at der fremover kun vil blive bevilget udlån af erhvervsstøttemidlerne til fartøjer over 40 t.